

مدعی دید که او اتم و غریب خوشیر
گفت این چیست که بر کردن توست ای اکبیر؟
گفتش چاکرتم، نوکرتم، سخت مگیر!
می کنم پیش تو اقرار که دارم تقصیر
کأنچه اسباب گرفتاری هر مردوزن است
همه تقصیر کراوات من است!
لکه غرب به دلمان شما اصلا نیست
نام دختر کتی و مرسده و ژیلانیست
کت خوش فرم شاطرح فرنگی هانیست
جن آن تازه جوان تخه آمریکانیست
این کراوات فقط کار سونیس و وین است
همه تقصیر کراوات من است!
گر که سمرغ نشسته است سر قله قاف
کند از یاری مرغان دگر استنکاف

گر که اصناف ندارند اثری از انصاف
گر کند بخش خصوصی به خلائق اجاف
گر فلان کرده در دست فلان را هنر است

همه تقصیر کراوات من است!

آن سخن های غم انگیز که مردم گویند

آنچه از شدت بحران تورم گویند

آنچه از روی تأسف به تالم گویند

یا که از راه تمسخر به بسم گویند

و آنچه نشواری زن و مرد به هرا بنم است

همه تقصیر کراوات من است!

گر به هر کوجه زباله است چو خر من توده

گر در این شهر ز بس کشته هوا آلوده

دم به دم دود به حلق تو رود یادوده

کارها که همه پیچیده به هم چون روده

جوی ماگر همه آکنده ز لای و بجن است

همه تقصیر کراوات من است!

خط، که وضع اتوبوس بود داخل خط

یا اگر مثل غریقی تو کرانی است چو شط

گر خر کل حسن از کر سگی گشته سقط

اگر آن لامپ که روزی سه تومن بود فقط

این زمان قیمت او بیش تر از صد تومن است،

همه تقصیر کراوات من است!